

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ >>> ZÁŘÍ >>> 102. sezóna 2011/12

ABECEDA JIŘÍHO KALUŽNÉHO

DOSTIHOVÝ START SEZÓNY S LÍDOU VLÁŠKOVOU

S MANŽELI POSTLEROVÝMI NEJEN O KOČKÁCH

POZOR!!! PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ „MIMO PŘEDPLATNÉ“ NEJSOU OBSAZOVÁNA ABONENTY, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI. NA PŘEDSTAVENÍ PRO ABONENTNÍ SKUPINY JSOU ROVNĚŽ VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI.
PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ SYMBOLEM **→** HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY.

ZÁŘÍ

MĚSTSKÉ DIVADLO

ČTVRTEK	1.	19:00	TAJEMNÝ HRAD V KARPATECH	PREMIÉRA V DIVADLE	9. REPRÍZA	C
PÁTEK	2.	19:00	TAJEMNÝ HRAD V KARPATECH	KONEC 21:10	10. REPRÍZA	E
ÚTERÝ	6.	19:00	MUŽ Z KRAJE LA MANCHA	KONEC 21:00	20. REPRÍZA	A
STŘEDA	7.	18:00	MUŽ Z KRAJE LA MANCHA	KONEC 20:00	21. REPRÍZA	X
SOBOTA	10.	18:00	ČACHTICKÁ PANÍ	KONEC 20:45	31. REPRÍZA	U
STŘEDA	14.	19:00	MEFISTO	KONEC 22:00	9. REPRÍZA	B
SOBOTA	17.	18:00	TAJEMNÝ HRAD V KARPATECH	KONEC 20:10	11. REPRÍZA	T
STŘEDA	21.	10:00	VIŠŇOVÝ SAD	KONEC 12:20	20. REPRÍZA	D
SOBOTA	24.	18:00	POMSTA À LA NETOPÝR	KONEC 20:45	34. REPRÍZA	G
STŘEDA	28.	19:00	MY FAIR LADY	OBNOVENÁ PREMIÉRA	KONEC 22:00	MIMO PŘEDPLATNÉ
PÁTEK	30.	19:00	TAJEMNÝ HRAD V KARPATECH	KONEC 21:10	12. REPRÍZA	H

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

ÚTERÝ	13.	10:00	BENEFICE	→ KONEC 11:50	14. REPRIZA	šk
STŘEDA	14.	18:00	BENNY ROCK'N'ROLL STAR	KONEC 20:10	24. REPRIZA	X3
ČTVRTEK	15.	9:00	TISÍCE LET HUDBY	KONEC 10:00	15. REPRIZA	šk
		10:30	TISÍCE LET HUDBY	KONEC 11:30	16. REPRIZA	šk
NEDĚLE	18.	15:00	O. Sekora – K. Čepková FERDA MRAVENEC – PRÁCE VŠEHO DRUHU	KONEC 15:45	MIMO PŘEDPLATNÉ	
			Ferdu Mravence a Brouka Pytlíka zná každý! Kdo ale ví, jak se Ferda dostal z mraveniště na louku? Nejen to prozradí herci Malého Vinohradského divadla . Režie M. Míková.			
PONDĚLÍ	19.	8:30	FERDA MRAVENEC – PRÁCE VŠEHO DRUHU	KONEC 9:15		šk
		10:00	FERDA MRAVENEC – PRÁCE VŠEHO DRUHU	KONEC 10:45		šk
ÚTERÝ	20.	9:00	TISÍCE LET HUDBY	KONEC 10:00	17. REPRIZA	šk
		10:30	TISÍCE LET HUDBY	KONEC 11:30	18. REPRIZA	šk
ČTVRTEK	22.	19:00	JAN SPÁLENÝ & ASPM TRIO Koncert skladatele, textaře, hudebního režiséra, nočního vypravěče rozhlasových pohádek..., který od roku 1984 hraje v kapele ASPM.			
ÚTERÝ	27.	19:00	BENNY ROCK'N'ROLL STAR	KONEC 21:10	25. REPRIZA	F2
PÁTEK	30.	19:00	BENEFICE	→ KONEC 20:50	15. REPRIZA	E2

VČD VÁS ZVE NA DOSTIHOVÉ ZÁVODIŠTĚ

SOBOTA	10.	13:00	DOSTIHOVÝ MÍTINK – FRANCOUZSKÝ DEN IV. kvalifikace na 121. Velkou pardubickou České pojišťovny a řada dalších dostihů. Vstupenky na Francouzský den do lóže VČD je možné vyměnit za kupóny u abonentních vstupenek v předprodeji VČD.
--------	------------	-------	--

VČD NA ZÁJEZDECH

PÁTEK	9.	19:30	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	TURNOV
PÁTEK	16.	19:00	AMADEUS	MLADÁ BOLESLAV
STŘEDA	21.	19:00	AMADEUS	MLADÁ BOLESLAV
ÚTERÝ	27.	19:00	LIŠKA V KURNÍKU	CHRUĐIM
ČTVRTEK	29.	19:00	MUŽ Z KRAJE LA MANCHA	HRADEC KRÁLOVÉ

PŘIPRAVUJEME NA ŘÍJEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

SOBOTA **15.** 19:00

V. Hugo – P. Abraham / ZVONÍK MATKY BOŽÍ

PREMIÉRA P1

Příběh o lásce, které se člověk brání, ale ona ho stejně dostihne a rozmetá jeho duši na kusy. Hrají P. Tenorová, M. Mejzlík, M. Tichý, P. Novotný, J. Vrána, J. Pejchal, P. Borovec j. h. a další. Režie P. Novotný.

NEDĚLE **16.** 19:00

ZVONÍK MATKY BOŽÍ

PREMIÉRA P2

PONDĚLÍ **31.** 19:00

IRSKÁ TANEČNÍ SHOW – FANTASY OF DANCE

Taneční virtuozita, rafinovaná práce nohou, strhující rytmus a údernost irského stepu – to vše v dokonalé show slovenského souboru **Merlin**. Uvádí agentura Kometa.

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

PÁTEK **7.** 19:00

UTÍKEJ, VÁŇO, UTÍKEJ!
aneb Velká divadelní steeplechase

str. 8–9 PREMIÉRA P

Týmová autorská komedie, ve které nahlédnete do světa koní a žokejů Velké pardubické! Skočte si spolu s nimi přes dostihové překážky na našem divadelním závodišti! Hrají M. Sikorová, L. Vlášková, J. Musil, Z. Rumpík, L. Špíner a R. Žák. Režie T. Ludvíková j. h.

NEDĚLE **16.** 15:30

P. Mikeska – T. Kostková / MALOVANÉ PÍSNÍČKY

Veršovaný minimuzikál pro nejmenší v podání herců **Divadla ANFAS**. Režie P. Mikeska.

ČTVRTEK **20.** 19:00

V. Borůvková / MODELKA XXL
aneb Moje stehna v prokletém detailu

Vězte, že Věstonická Venuše tady byla dřív než Elle nebo Playboy! Vnadná dvaatřicátnice Venda, moravský ideál krásy, nahrává svůj miniportrét na video, které ji má dostat do sou-
těže Modelka XXL... Hraje V. Drozdová j. h. Režie J. Ryšánek Schmiedtová. Hostem brněnské
HaDivadlo. Komedie skládila úspěch na XI. ročníku **GRAND Festivalu smíchu!**

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

HRAJEME:

D. Wasserman – J. Darion – M. Leigh

MUŽ Z KRAJE LA MANCHA

Slavný americký muzikál, v němž se mísí realita a fikce, vás přenesle do XVI. století do vězení, kde španělský básník a dramatik Cervantes čeká na inkviziční soud... Chytlivé melodie, statečný rytíř Don Quijote, vtipný sluha Sancho a krásná Aldonza vás dojmou i pobaví a připraví nezapomenutelný zážitek! V hlavních rolích L. Špíner, J. Kalužný a K. Jelínková. Režie P. Novotný.

K. Mann – A. Mnouchkine / MEFISTO

Faustovský příběh o herci, který se ve své touze po velkých rolích postupně zaprodá i nacistické moci. Divadelník, jenž na jevišti ztělesňuje Mefistu, se nakonec sám stává tak trochu Mefistem. Svůdným, uhrančivým miláčkem, jemuž divadelní i filmový Berlín leží u nohou, ale také zrádce svých někdejších ideálů a životních lásek... Hrají L. Špíner, M. Mejzlík, J. Musil, D. Novotná, M. Sikorová, P. Tenorová a další. Režie P. Kracík j. h.

A. P. Čechov / VIŠŇOVÝ SAD

Velká tragikomédie, směšná i smutná lidé, sentimentální lpění na minulosti, láska ve všech podobách, velké plány a touhy a nejasná budoucnost – to je Višňový sad. Hrají J. Janoušková, K. Jelínková, P. Tenorová, J. Kalužný a další. Režie P. Novotný.

F. Loewe – A. J. Lerner

 str. 21

MY FAIR LADY

Jeden z nejlepších muzikálů 20. století! Příběh chudé květinářky Elizy Doolittleové, jejíž životní osudy se staly objektem sázky profesora Higinse a plukovníka Pickeringa, je plný známých melodií a britského humoru. Režie P. Novotný. V hlavních rolích P. Janečková, J. Kalužný a P. Dohnal. Inscenace vznikla ve spolupráci s Komorní filharmonií Pardubice.

I. Lausundová / BENEFICE

 str. 10

ANEB ZACHRAŇTE SVÉHO AFRICÁNA

Současná německá komedie ze zákulisí dobročinné show! Jen u nás zažijete, jak pardubičtí herci připravují benefiční večer na pomoc Africe! Shodnou se? Hrají Z. Bittlová, K. Jelínková, M. Mejzlík, J. Pejchal a Z. Rumpík. Režie M. Glaser j. h. Uvádíme na Malé scéně ve dvoře.

J. Šlupka Svěrák – J. Seydler

BENNY ROCK'N'ROLL STAR

Rock'n'rollový minimuzikálek na Malé scéně ve dvoře. Rekonstrukci osudů rock'n'rollového krále Bennyho vás provedou známí „akademici“ K. Jelínková, J. Kalužný a J. Š. Svěrák j. h., kteří si k sobě tentokrát přizvali ještě J. Vránu a kapelu Můžete si za to sami! Režie J. Seydler.

J. Strauss ml. – K. Haffner – R. Genée

POMSTA À LA NETOPÝR

Činoherní adaptace slavné operety. Těšte se na vídeňský šarm, humor, působivou výpravu a v neposlední řadě na nesmrtelné melodie jedné z nejúspěšnějších operet všech dob. V hlavních rolích D. Novotná, M. Sikorová, J. Kalužný a L. Špíner. Režie P. Novotný.

M. Čechová / TISÍCE LET HUDBY

ANEB OD PRAVĚKU K RENESANCI

Projděte se s námi pestrým a lákavým světem hudby! Vašimi hravými průvodci budou spolu s muzikanty P. Tenorová a M. Mejzlík. Režie M. Čechová j. h.

E. Kishon / LIŠKA V KURNÍKU

ANEB PAN MINISTR V KMÍNOVICÍCH

Satirická komedie o tom, jak to dopadne, když se někdo zavede dříve politikou než elektrika. Příběh se odehrává v zapadlé vesnici Kmínovice, kam přijíždí na ozdravný pobyt stárnoucí politik A. Dulniker, který se rozhodne, že ve vesničce uspořádá volby... Hrají Z. Rumpík, P. Dohnal, M. Mejzlík, R. Chvalová, L. Vlášková a další. Dramatizace M. Tichý a T. Syrovátka. Režie M. Tichý j. h.

J. Verne

 str. 16–17

TAJEMNÝ HRAD V KARPATECH

Podivíní z Drákulova kraje s typicky českým humorem, v parodickém duchu a s operní árií na rtech v představení pro celou rodinu. Hrají M. Tichý, J. Kalužný, M. Sikorová, J. Vrána, L. Odrazil j. h. a další. Režie J. Seydler.

P. Shaffer / AMADEUS

Strhující drama o velikánech lidstva i o nás samých nabízí kromě hereckých výkonů i setkání s Mozartovou hudbou a operními áriemi. Režie M. Tarant j. h., v hlavních rolích J. Vrána, L. Špíner a P. Tenorová. Na vzniku inscenace spolupracovala Komorní filharmonie Pardubice pod vedením šéfdirigenta M. Ivanoviče.

P. Abraham / ČACHTICKÁ PANÍ

Akční thriller, ale i horor, milostný příběh nebo soudní drama – tím vším je inscenace podle krvavé legendy o jedné z nejstrašlivějších hradních paní Alžbětě Báthoriové. Bizarní historický příběh sériové vražedkyně, která měla na svědomí mučení a smrt více než šesti set mladých děvčat. V titulní roli K. Jelínková. Režie P. Novotný.

P. Pörtlner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální komedie z prostředí kadeřnického salónu. Zažili jste někdy v divadle, že by diváci mohli ovlivňovat děj hry? Ne? Tak to právě v Bláznivých nůžkách zažijete... Hrají P. Janečková nebo M. Sikorová, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a J. Vrána. Režie P. Novotný.

Profesionální divadlo s vlastním uměleckým souborem je městotvorným prvkem, který v rozvoji kultury a jejího působení na nejširší vrstvy obyvatel je ve své podstatě nenahraditelný.

(z koncepce Petra Dohnala na post ředitele VČD 2011-2017)

Vážení divadelní přátelé,

dovoluji si vás pozdravit začátkem sezóny, která je i pro mne novým vykročením do dalšího funkčního období v „rolí“ ředitele divadla. Děkuji všem za projevy podpory a gratulace, které pro mne hodně znamenají, ale zároveň jsou nesmírně zavazující. Naše divadlo za poslední léta prošlo významnou personální, obchodní i organizační proměnou. V mnoha kritériích naráží na strop svých možností – nejen v návštěvnosti, ale především v počtu akcí, kterých bylo v loňské sezóně 511, což za deset měsíců znamená v průměru 51 vyprodaných představení měsíčně... Ekonomicky dosahujeme mimořádné soběstačnosti, ale především ocenění herců, včetně udělení Thálie Ladislavu Špinerovi, snad vypovídá o umělecké kvalitě souboru.

Otázkou je, co dál? Po zralé úvaze jsem, věřím, že i pro váš klid, dospěl k rozhodnutí pokračovat v nastolené koncepci divadla, které je pestré ve své žánrové nabídce a pro diváka srozumitelné. Přestože se nechci bránit moderním trendům, nebudu preferovat módní výstřelky. Malá scéna může posloužit k určitému experimentování a přinášet i náročnější témata, ale i tato představení by měla být pro diváky vždy lákavá a hodnotná. Kontaktní pořady a scénická čtení budou samozřejmě také pokračovat další sérií.

Na velké scéně Městského divadla se pak můžete těšit na světové muzikály, komedie, velké dramatické příběhy, ale i vlastní dramatizace a novinky světové divadelní produkce. Věřím, že už letošní nabídka předplatného dává signály, kam se divadlo bude dále ubírat.

Všechny nápady, podněty a rozpracované projekty však mohou být realizovány pouze za předpokladu, že lidé zvolení za představitele města, kraje a státu budou Východočeské divadlo stále vnímat jako významnou kulturní instituci, přičemž prostředky vynaložené z daní nás všech na činnost divadla nebudou považovány za ztrátovou investici do vydržovaných a trpěných umělců, ale za vklad do kulturního dědictví a uspokojování jedné z nejvznešenějších potřeb občanů žijících v našem městě a regionu.

Společně s vámi se těším na následující sezóny a váš zájem o výsledky našeho uměleckého snažení.

Petr Dohnal, ředitel VČD

ZLATÝ DRAK

ANTILOPY

ROZHODUJTE S NÁMI...

POKUSNÍ KBÁLÍCI

Vážení a milí diváci,

rádi bychom se od vás dozvěděli, které scénické čtení z cyklu **Malé inscenace na Malé scéně** se vám v minulé sezóně líbilo nejvíce. Tento cyklus nám totiž mimo jiné slouží k objevování nových kvalitních textů – scénická čtení jsou pak ověřením jejich realizovatelnosti.

Při stoupajícím zájmu o současnou dramaturgii a kladných odezvách na uvedené hry uvažujeme o tom, že bychom jednu z nich nazkoušeli v „plné verzi“, tedy jako inscenaci, kterou bychom mohli obohatit náš repertoár na Malé scéně ve dvoře. Předpokládáme, že tak učiníme již v této sezóně na jaře 2012, na kdy jsme vám již předem přislíbili jednu „bonusovou“ inscenaci. Do výběru mohou případně ještě zasáhnout i scénická čtení, která uvedeme během podzimu.

Touto cestou vás žádáme o poradní hlasy, které budou jedním z důležitých kritérií při našem výběru, neboť si vašich názorů velmi ceníme. Kromě toho nám pomáhají ve společném poznávání – divadlo přece tvoříme hlavně pro vás, diváky. Věřím, že této možnosti využijete a pomůžete nám tak docílit vaší spokojenosti i nadále.

Prosíme vás tedy o vyplnění přiloženého anketního lístku, který pak buď pošlete na adresu divadla, nebo ho odevzdejte v předprodeji. K vyplnění je formulář i na internetových stránkách divadla www.vcd.cz. S poděkováním za spolupráci,

Zdeněk Janál, dramaturg cyklu scénických čtení

DESDEMONA. HRA O ŠÁTKU

CIZINCI

L. VLÁŠKOVÁ S P. NOVOTNÝM V ČERNÉ KOMEDII, FOTO M. KLÍMA

START 102. DIVADELNÍ SEZÓNY BUDE

DOSTIHOVÝ

ROZHOVOR S HEREČKOU LÍDOU VLÁŠKOVOU

Herci Východočeského divadla se v rozhovorech na stránkách našeho Divadelního zpravodaje víceméně pravidelně střídají. Přišel čas oslovit opět LÍDU VLÁŠKOVOU – důvod k rozhovoru je však tentokrát zcela zřejmý a pádný. Je jím chystaná inscenace Utíkej, Váno, utíkej! aneb Velká divadelní steplechase, která bude mít premiéru těsně před startem 121. ročníku Velké pardubické. A jednou z obsazených bude i Lída Vlášková, a to nejen proto, že se režisérce zdála být vhodným hereckým typem, ale hlavně proto, že byla partnerkou jednoho z významných českých dostihových jezdců Kamila Kuchovského. Naše nová studiová inscenace totiž počítá i s částečným autorským vkladem obsazených herců a kdo jiný než žena, která se spolu s člověkem nejbližším pohybovala kolem koňů dlouhá léta, by měl nabídnout dost inspirace, zkušeností a osobní autenticity, která by v naší „dostihové komedii“ neměla chybět...

Lído, jak ses s Kamilem seznámila?

Já jsem Kamila znala z televize, protože jsme s tatín-

kem pečlivě sledovali Velkou pardubickou. Kde by mě napadlo, že dojde i na bližší setkání! Kolega Vrána se zranil, my za ním přijeli do nemocnice a tam po pádu na Taxisu ležel po operaci Kamil. Pepa Vrána se s ním skamarádil, poté jsme se přidali i ostatní z divadla. Pak jsem rok objížděla dostihy v Praze, v Pardubicích a po následující Velké pardubické jsme spolu začali chodit.

Kolik sportovních vzestupů a pádu jsi s ním prožila? Které byly nejemotivnější?

Zažila jsem jeho poslední Velkou pardubickou v roce 1985 i poslední dostih vůbec. Okolnosti nebyly příjemné, poprvé jsem zažila, jak dokáží být lidé, skrytí za anonymem, zlí. Kamil naštěstí nepropadl depresi, vždy si věděl rady. Uměl koně kovat a dobře, práce bylo dost, pořídil si koně pro westernové soutěže a užíval si „dostihový důchod“. Ale k dostihům se mínil vrátit jako trenér, bohužel osud nebyl na jeho straně. A opravdové pády? Kamil moc nepadal, a když už, hlídala jsem, jestli vstane. Zlomená ruka, žebro, klíční kost – to není nic, hlavně, že chodí! Pravda, přítomní divadelní kolegové to tak nevnímali a vyděsili se.

Hrála jsi už někdy v inscenaci se sportovní tematikou?

Co si vzpomínám, tak nikdy.

A viděla jsi nějakou?

Viděla jsem Maratón a pak Osamělost fotbalového brankáře s Pavlem Zedníčkem v Divadle Na zábradlí a stejnou hru pak ještě na Jiráskově Hronově a hrozně se mi to líbilo. U nás jsem zažila představení hry z fotbalového prostředí Za kolik a ještě předtím Kudlanku v ringu s Kristinou Jelínkovou. Sport není moje téma, ale předpokládám, že ani v naší inscenaci nepůjde jen o sport jako takový, ale že se přes sport dá říct leccos o společnosti a o světě kolem nás.

Chodíš na dostihy? A naopak, chodil Kamil do divadla?

Kamil viděl v divadle většinu představení a já s ním všude jezdila – tedy až do narození našeho syna. Dnes už se na dostihy dostanu málokdy, většinou dopoledne zkouším nebo večer hraju, většinou obé. Také už to není ono: Na závoděšti měly svá trvalá ustájení asi tři dostihové stáje, takže prostor žil neustále, nejenom při dostihových dnech. Pohybovala jsem se denně (téměř) mezi koňáky, dostihy byly třetínickou na dortu. Dnes je ta třetínicka přeslazená a bez základu z ní trochu bolí břicho. Chápu, že to asi jinak nejde, ale to „neživé“ závoděšti mě mrzí. Na druhou stranu mám ještě pár přátel u koní a ty nikdy jindy než při dostihovém odpoledni nepotkám.

Než jsme tě do inscenace obsadili, ptali jsme se tě, zda v ní chceš být; jestli ti zkoušení nebude bolestně vyvolávat vzpomínky na předčasně zesnulého partnera, nebo jestli to naopak budeš cítit jako oživení něčeho krásného... Jak je to?

1. července to bylo čtrnáct let, kdy Kamil zemřel. Mrzí mě, že nemohl být s Ondrou v letech, kdy nutně nepotřeboval za zadečkem maminku, že jsme se oba, já i syn, vzdálili od koní. Ale o Kamilovi si moc ráda povídám, protože to byl bezvadný chlap! Což potvrdí i kolegové. Zjišťuji, jakou jsem měla kliku: Na zásadní věci jsme měli stejný názor – a tím zásadním nemyslím politiku. Respektovali jsme jeden druhého, hlavně svá povolání, protože oba jsme se pohybovali v trochu „nenormálním“ prostředí: Já večery trávila v divadle, po zájezdech, vyznávala jsem lásku cizím mužům; pro Kamila neexistovaly svátky, prázdniny, protože koně nemůžeš zavírat jako motorku do garáže, jak říkával. Užasné je, že nám to přišlo oběma naprosto přirozené. S Kamilem byla legrace, uměl báječně vyprávět historky z „koňského“ prostředí, jeho rozhovory do rozhlasu byly daleko bezprostřednější, než se kdy podařilo mně. A přestože by rád vyhrál Velkou pardubickou, nikdy jsem z něj necítila zahořklost, mindrák. A na to já jsem, zejména u mužů, velmi citlivá. Takže se těším!

Má svět divadla a dostihový sport něco společného?

I tohle jsme s Kamilem probírali: Ano, všichni se připravujeme na premiéru, jen koňáci nemají reprízy. Všichni se předvádíme před publikem, jenže jezdec musí projít z dráhy do stájí mezi lidmi, herce chrání před případným nespokojeným divákem forbína a dveře do zákulisí. Jezdec odjezdí dostih za každou cenu, třeba se zraněním, horečkou. Tak tohle máme na sto procent společné.

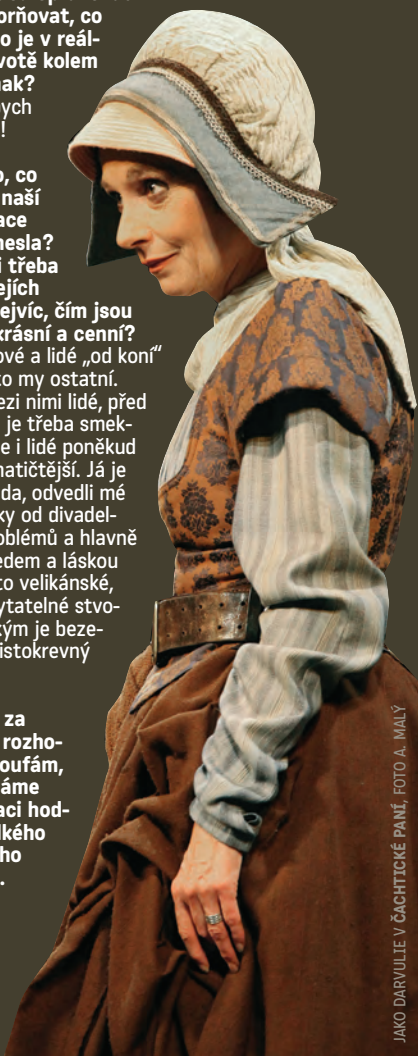
Myslíš, že se třeba lidé od koní přijdou na naši inscenaci podívat? Tušíš, zda se objeví i Josef Váňa? Myslíš, že přistoupí na naši nadsázku, nebo nás budou opravovat a upozorňovat, co všechno je v reálném životě kolem koní jinak?

To kdybych věděla!!!

Je něco, co bys do naší inscenace ráda vnesla? Čeho si třeba na žokejích vážíš nejvíc, čím jsou ti lidé krásní a cenní? I žokejové a lidé „od koní“ jsou jako my ostatní. Jsou mezi nimi lidé, před kterými je třeba smeknout, ale i lidé poněkud problematictější. Já je mám ráda, odvedli mě myšlenky od divadelních problémů a hlavně s přehledem a láskou zvládli to velikánské, nevyzpytatelné stvoření, jakým je bezesporu čistokrevný kůň.

Děkuju za krásný rozhovor a doufám, že uděláme inscenaci hodnou velkého koňského srdce...

ToS

JAKO DARVILLE V ČÁCHTICKÉ PANÍ, FOTO A. MALÝ

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

V pátek 27. května se na Malé scéně ve dvoře uskutečnila premiéra hry **BENEFICE ANEB ZACHRAŇTE SVÉHO AFRICANA** v režii uměleckého šéfa činohry Jihočeského divadla Martina Glasera, která vtipně poodhaluje zákulisí vzniku charitativních akcí. Ale nejen to! Finanční pomoc škole v Guineji Bissau není jen leitmotivem naší nové inscenace, ve které smích střídá mrazení v zádech, sbírka na jevišti je skutečně reálná. Během prvních osmi repríz se vybralo již 14 785 Kč! Děkujeme! **RaS**

ZDENĚK RUMPÍK ZCELA PROFESIONÁLNĚ SKRYL PŘEDPREMIÉROVOU NERVOZITU A S LEHKOSTÍ ODPOVÍDAL NA DOTAZY REDAKTORKY RTA.

V „KLUBU“ PAK RADOST Z ÚSPĚŠNÉ PREMIÉRY NESKRÝVALI REŽISÉR MARTIN GLASER, ZDENA BITTLOVÁ ANI KRISTINA JELÍNKOVÁ.

MARTIN MEJZLÍK A PEPA PEJCHAL NA SPOLEČENSKÉM SETKÁNÍ PO PREMIÉRE SE ZASLOUŽENÝM „OBČERSTVENÍM“...

NA PREMIÉRU AŽ Z PROSTĚJOVA DORAZILI I RODIČE DRAMATURGA ZDĚŇKA JANALA A TEN VEČER BYLI NA SYNA PATŘIČNĚ HRDÍ!

ABECEDA JIŘÍHO KALUŽNÉHO

Že je JIŘÍ KALUŽNÝ výborný herec, který už téměř pětadvacet divadelních sezón patří k oporám pánské části našeho hereckého souboru, to nejen pardubičtí diváci dobře vědí. Fakt, že je velkým obdivovatelem létání a nadšeným modelářem, se mezi diváky už také rozšířil. Co ho ale napadá při vyslovení jednotlivých písmen abecedy, to zatím netuší nikdo. Nyní však padne i tato neznámá... RaS

A jako AVIATIKA: Ale s ní, ač nerad, prudit nebudu.

B jako B. B. KING: 12. 7. 2011, Kongresové centrum Praha, řada 28, místo 39. Tak tam jsem byl!

C jako CO JSTE, HASIČI, CO JSTE...

D DĚLALI?!

E jako EYJAFJALLAJÖKULL: To je sopka, která po čertech umí dýmat.

F jako FUJÁÁÁRA.

G jako HUSÁK: Takoví jsme byli.

H jako HELEŠIC JAROMÍR: Bubeník. Ovšem Chmelař je Chmelař!

CH jako CHMELAŘ: To je rekvizitář. A bubeník!! Nákej Helešic...

I I KDYŽ, CO JÁ VÍM.

J jako JAKOBÍN: Opera od Antonína Dvořáka.

K jako KUNĚTICKÁ HORA, KUNĚTICKÁ HORA, KUNĚTICKÁ HORA, KUNĚTI...

L jako LOCOMOTIV GT: Pamětníci vědí.

M jako MIŠÍK, MERTA...: Pamětníci vědí.

N NI ZISK, NI SLÁVU!!!

O Ó, PANE, CHLÉB NÁŠ VEZDEJŠÍ DEJŽ NÁM DNES!

P jako PRDELAČKA: Lahodná polévka. Dal bych si...

Q V mládí jsme s radostí volávali: QYČEPU!!!

R jako ROMANA: Co jiného než jméno mé ženy. To se v těchhle dotaznících žádá, jak jsem si všiml. Jenže já to myslím vážně. Miluju ji! Nebejt jí, tak tu asi dneska nejsem. A tím pádem bych nemusel smolit tuhle... No jo!

Za všechno může! Miluju ji. Ale co je komu po tom!

S jako SEYDLER, SVĚRÁK (JIŘÍ ŠLUPKA): Bez těchhle „S“ by pro mě svět byl výrazně méně barevný.

T jako TICHŮ: Úžasná věc.

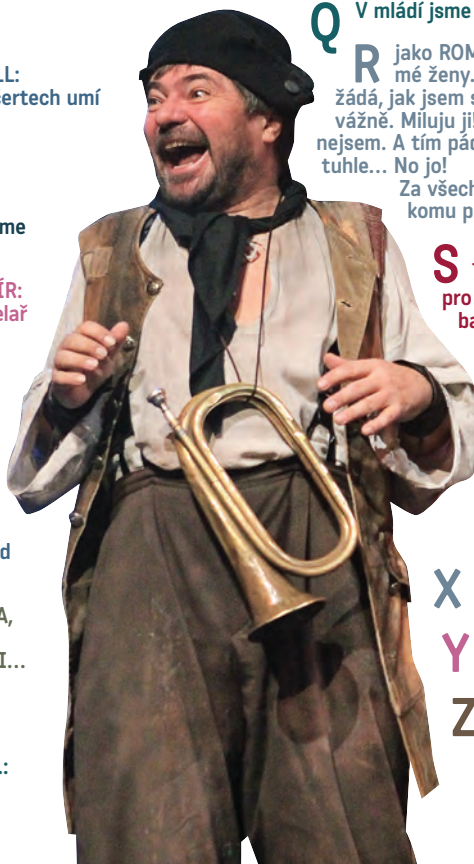
U jako ÚHOŘ: Syn Matěj mi slíbil, že jej chytí a poskytne.

V VY MNĚ TAKY!

X jako KŘÍŽOVATKA.

Y Jako kluk jsem samozřejmě měl nosný PRAK.

Z ZA CO!!!

ROZHOVOR

„KOČKY NÁM DOMA DĚLAJÍ INSPICI.“

ROZHOVOR S MARKÉTOU A LEXOU POSTLEROVÝMI

V nové divadelní sezóně pokračujeme i s naším cyklem partnerských „dvojrozhovorů“. Tentokrát mě zajímala dvojice, která se sice v divadle neobjevuje spolu moc často, ale s divadlem mají oba něco společného. Herce ALEXANDRA POSTLERA všichni znáte, ale možná méně jeho ženu MARKÉTU, hobojistku symfonického orchestru v Hradci Králové, která v našem divadle několikrát jako muzikantka hostovala.

Věříte v lásku na první pohled?

Markéta: Určitě.

Lexa: Věříme v lásku na portálový pohled.

Takový se vám stal?

Lexa: Ano, seznámili jsme se v divadelním portále, když jsme čekali na výstup. Markéta tady hrála na hoboj v inscenaci Královské hry, a když jsme obdivovali mistrovství Jiřího Kalužného, tak jsem se nakonec namísto Jirky díval na Markétu.

Předtím jste se do sebe nezakoukali?

Lexa: Ne, protože jsme nebyli v portále. Od té doby žijeme spolu a kočky nám doma dělají inspiaci.

Jak ses sem do divadla dostala?

Markéta: Když jsem studovala na pardubické konzervatoři, byli jsme osloveni, že divadlo potřebuje do této inscenace tři muzikanty. Hrála jsem v ní s mým bratrem, fagotistou, a s klarinetistou Ondrou

Koblížkem. Už je to aspoň deset let. Tam to s Lexou všechno začalo... Ale samozřejmě jsem ho znala ještě dříve jako divačka Východočeského divadla.

Takže u tebe to bylo na více pohledů...

Markéta: Můj pohled to určitě nebyl ten první.

Lexa: Markéta si vyhlídla „herce malých rolí“, protože ji nezajímaly hlavní postavy.

Markéta: Například mi utkvělo, jak jste hráli „Callasku“ v Hronovické. Seděla jsem v hledišti, sledovala paní Bittlovou, jak krásně hraje, a ty jsi tam představoval nějakého průvodce a chodil i mezi diváky, sedl sis do naší řady a svítil na mě baterkou...

Lexa: A od té doby mám ve všech rolích baterku. V Mefistovi, v Černé komedii... Bez baterky nehraju. /SMÍCH/

Markéta: Pak si tě pamatuju z Revizora, kde jste hráli s Martinem Mejzlíkem Dobšinského a Bobšinského. Líbil se mi Lexův smysl pro humor, a když jsem se s ním setkala osobně, jenom mě to utvrdilo v tom, že bychom si mohli rozumět.

Zůstal Lexův smysl pro humor stejný?

Lexa: Spíš hořkne.

Hořkne? Vždyť jsi legrace sama!

Lexa: To jo, ale životní zkušenosti znamenají hořkost v humoru.

V divadle jsi ale vždycky vtipný, jsi takhle vtipný i doma?

Markéta: Někdy i doma.

Lexa: Doma jsem ale spíš morous.

Vážně? Vybíjáš se v divadle a doma pak vrčíš?

Markéta: Tak napůl. Doma se musí přizpůsobit našim kočkám, aby si s nimi lépe rozuměl...

Hádáte se někdy doma?

Markéta: Lexa se někdy rozčiluje, ale na to už jsem zvyklá, takže jdu vždycky pryč, než se uklidní.

Lexa: Zato Markéta je hodně klidný člověk a snad i moudrý, má kromě jiných dobrých vlastností i tu, že mnohdy dřív přemýšlí, než mluví, což se o všech ženách říct nedá.

A to jsi určitě poznal už v tom portále, vid'?

Lexa: No ano. Nej dřív se nadechla a pak hrála, ne že nej dřív hrála a pak se nadechla. /SMÍCH/

Markéto, tvůj otec je rovněž muzikant a také zde v divadle hrál...

Markéta: Ano, ve zmíněném Revizorovi. Jinak učí na konzervatoři, je zástupcem ředitele.

Byla jsi tedy k muzice od dětství vedena?

Markéta: Samozřejmě. Mám muzikantské kořeny.

Lexo, ty jsi zase z rodiny divadelní – herecké,

režisérské. Někde jsi psal, jak sis od dětství neu-měl představit, že bys někdy dělal něco jiného.

Lexa: Ale to nebylo z nějaké touhy, jen jsem si nic jiného neuměl představit, protože divadlo prostupovalo mé dětství až moc. Veškeré starosti s divadlem jsem vnímal. Život v divadle není někdy nejveselejší. Tak to na mě strašně působilo, že jsem si už nedovedl představit jiný život. Ani v dobrém, ani špatném slova smyslu, prostě to tak bylo.

Kde jsi prožíval dětství? Na nějaké štaci?

Lexa: V Ostravě. Život jsem sice neprožíval v marinetce, ale někdy jsem si tak připadal.

Ale narodil ses v Plzni...

Lexa: Ano, když tam naši byli v angažmá. Pak šli do Ostravy, mě a sestru Simonu tam vzali už jako miminka.

V Ostravě jsi potom vystudoval hereckou konzervatoř. Kam jsi šel potom?

Lexa: Do angažmá v Těšíně, pak do Opavy, zpět do Těšína a nakonec sem do Pardubic.

Ještě byla nějaká zastávka v Ostravě u Bezručů, ne?

Lexa: Nebyla to zastávka, jen jsem tam hostoval, už když jsem byl tady v Pardubicích.

Otec tě nějak ovlivňoval v cestě k divadlu?

Lexa: Neovlivňoval. Byl to jen vjem malého člověka, který jednoduše vnímá, co se kolem něho děje. Rodiče měli tolik starostí, že nás k ničemu nevedli. Ale nutno dodat, že jsem se od otce něco málo přece jen naučil.

Otec začínal jako herec, ale hercem nezůstal...

Lexa: Dodělal si druhou vysokou školu – režii, a pak tedy hlavně režioval. Někdy herce přestane herectví bavit a směřuje k režii.

Měl jsi také někdy tendenci začít režiovat?

Lexa: V žádném případě. Protože dobrý režisér musí mít rád herce. /SMÍCH/ Z kterého režiséra vycítím, že herce rád nemá, tak já ho taky nemám rád...

Je takových hodně?

Lexa: No comment. Ale naštěstí existuje hodně takových, kteří herce rádi mají nebo to alespoň dobře předstírají. Když mají režiséři rádi jen sebe a své dílo, nikdy to nedopadne dobře.

Výrazně ses dostal k práci „hlasového herce“.

Ovlivnila tě v tom maminka, která dnes učí hlasovou výchovu?

Lexa: Máma je herečka, nyní se na penzi věnuje hlavně dabingu a učení hlasové výchovy. Ale já jsem se k tomu nějak extra nedostal... V 90. letech se začaly točit reklamy, a tak si mě sem tam hlasově všimli.

Sem tam? Měl jsem pocit, že hodně.

Lexa: Jak se to vezme. Spíš v poslední době.

A baví tě to?

Lexa: Baví, to ano. Ale asi hlavně proto, že je to dobrý přivýdělek k malému divadelnímu platu.

Ty jsi tak na korunu? Kdo u vás drží kasu?

Lexa: Naše kočky...

Kočky toho spolykají tolik?

Lexa: Ne, to jsou hodné kočky, jedí jenom vepřovou kýtu... /SMÍCH/

To musíš mít radost!

Lexa: Ale když si to spočítáš, vepřová kýta je levnější než konzervy.

Ale ty jsi do těch koček trochu blázen, vid'?

Lexa: Ne, to ne. Ale měl jsem od dětství kočky, a co člověk nasaje v dětství, tak ho pak provází celý život, to je známá věc, tak mě provází celý život kočky. A když člověk pozná kočku, co je to za zvíře, tak ji nemůže nemít rád. Taková douška: Když prostý člověk řekne, že kočka je falešná, tak na to mu musím vždycky odpovídnout, že falešný může být jenom člověk, ne zvíře.

Takže si rozumíš víc s kočkami?

Lexa: ...než s lidmi? Někdy jo, právě proto, že kočky nejsou falešné.

Markéta: Ještě že jsem kočka.

/SMÍCH/

Lexa: My jsme totiž oba kočky, jenom předstíráme, že jsme lidi. Říká se, že kdo má rád kočky, má rád i psy, ale psi lidé nemívají rádi kočky.

A měl jsi někdy psa?

Lexa: Ne. Možná bych ho i měl, ale vím, že kočky by ho asi nepřijaly.

Mají svoje teritorium?

Lexa: Kočičí teritorium je vždycky úplně všechno. My bydlíme s kočkami, ne kočky s námi. Všechno je jejich. Ale kočkám, když se nic nezakazuje, tak to nedělají.

Mně vždycky přišlo, že kočka si dělá, co chce.

Lexa: Kočka je osobnost. Čím je člověk ješitnější, tím méně

snese nadvládu kočky. Takže víš, cos na sebe právě prozradil.

Myslíš? Tak raději zpátky k práci. Jsi prý hlasem i několika vlakových nádraží, je to pravda?

Lexa: Ano, to považuji za svoje celoživotní dílo, navíc vlaky miluju. Náhodou jsem se dostal k namluvení hlášení pro odjezdy a příjezdy vlaků, takže mě lidé mohou slyšet hlavně na nádražích. Namluvil jsem jednotlivá hesla, je to hlasový počítačový program, který si je pak sám skládá. A pro zajímavost – takový program se nahrával týden pět hodin denně.

Muzikantka má taky podobné přivýdělký?

Markéta: Musí mít, protože platy ve filharmonii jsou podobné těm divadelním.

JAKO SCHUPPANZIGH V ČERNÉ KOMEDII, FOTO M. KLÍMA

Lexa: Podotýkám, že mnohdy nižší.

A kde tedy ještě hraješ?

Markéta: Mám například možnost jezdit hostovat do zlínské filharmonie, občas do Prahy.

Jezdíte s filharmonií často na zahraniční zájezdy?

Markéta: Dříve se jezdilo hodně, ale v poslední době hlavně do Německa.

Lexa se při naší nedávné návštěvě Berlína zasníl a říkal, že by chtěl být jako ty a uměl ušetřit diety...

Markéta: Ne, že by se dalo něco extra ušetřit, ale Lexa netuší, že si je schovávám na něco jiného.

Je to tajné?

Markéta: Ale není. Miluji Paříž a doufám, že se nám podaří tam co nevidět jet.

Z pardubické konzervatoře jsi šla rovnou do Hradce?

Markéta: Ne, pokračovala jsem ve studiu na JAMU v Brně. Když jsem byla ve druhém ročníku, byl vypsaný konkurz do hradecké filharmonie na hoboje, kam jsem se přihlásila. Zázemí jsem měla pořád v Pardubicích, do Brna jsem jen dojížděla a chtěla jsem zůstat v našem kraji. Byla to příležitost, které jsem se hned chopila.

Dojíždění ti nevadí?

Markéta: Ne, je to půlhodinka autem. Více hradecských filharmonií bydlí v Pardubicích, takže jezdíme společně.

Dá se porovnat hradecká filharmonie s tou pardubickou?

Markéta: Moc se to porovnávat nedá. Komorní filharmonie Pardubice hraje spíše klasicistní a barokní hudbu. My jsme symfonický orchestr, tedy máme repertoár pro větší obsazení – romantismus, Dvořák, Mahlera a podobně. A větší díla mě baví víc.

Takže tendenci k přesunu jsi neměla?

Markéta: Nikdy mě to ani nenapadlo. Jsem tam spokojená.

Máš tedy jedno stabilní angažmá. Ty jsi jich měl, Lexo, několik. Kde se ti nejvíce líbilo?

Lexa: Samozřejmě v Pardubicích.

Markéta: Protože tady poznal mě!

Lexa: Protože tady mají pěkné portály.

V Těšíně neměli pěkné portály?

Lexa: Ne. A v Opavě byly portály moc maloměstácké.

A nic zajímavého v nich nebylo?

Lexa: Ne.

Markéta: Určitě bylo, ale přede mnou to nechce říkat.

Lexa: Sem tam nějaká baletka... /SMÍCH/

Markétu, když jsi hrála v divadle, bylo to pro tebe výrazně něco jiného než při koncertě?

Markéta: Určitě. Tady jsme jako muzikanti byli jen doplňkem představení, nikoli ve středu zájmu.

Lexa: Ale důležitým doplňkem.

Markéta: Pro mě to byla radost, protože divadelní svět mě vždy lákal, najednou jsem se mohla dostat do zákulisí, což byl pro mě zážitek. Později jsem ještě účinkovala v Kupci benátském, kde Lexa hrál Shylockova sluhu Lancelota. S filharmonií jsme pak měli ještě společný projekt s pardubickým divadlem – Stabat Mater.

Chodíš na Markétiny koncerty?

Lexa: Snažím se. Vždycky se mě Markéta ptá, jestli jsem ji slyšel hrát, tak řeknu, že jo. Já ale chodím na koncerty jako do divadla. Lidé tam chodí hlavně poslouchat, ale mě baví pozorovat obličej, jak se kdo u hraní tváří, zvláště dirigenti, kteří často vypadají, jakoby spasili planetu... Je to někdy děsná švanda. A k tomu poslouchám.

A ty se v divadle díváš víc na Lexu?

Markéta: Samozřejmě, to je pochopitelné.

Lexa: Ale nemá k tomu zas tolik příležitostí, když během pěti vteřin proletím jevištěm.

Je to třeba o to intenzivnější vjem!

Lexa: Ano, čím menší role, tím intenzivněji hraju. Hrát menší a malé role je vlastně strašně těžké. Velká role to třeba pětikrát zkazí, ale pak to může napravit v dalších obrazech... Ale když přijdeš v malé roli na jeden výstup a pokazíš ho, tak je konec.

Ale hrával jsi přece i velké role, ať nemluvíš jenom o těch malých.

Lexa: Nehrál jsem nějak extra velké role... Ale to nebudeme rozebírat, to by čtenáře nezajímalo.

Sice náš rozhovor vyjde až po prázdninách, ale v tuto chvíli jsou prázdniny teprve před námi: Co budete dělat v létě?

Markéta: To je jednoduchá otázka.

Lexa: Těšíme se na chalupu do Jeseníků.

Markéta: Tam trávíme každé léto. Je to jediná možnost, kdy jsme celé dva měsíce spolu. Oba si odpočineme, tam k tomu máme ideální příležitost, nejsou tam žádní lidé, což mně vyhovuje, jen nádherná příroda...

Vidíte se tedy hlavně o prázdninách?

Markéta: To úplně ne, ale přes rok je Lexa věčně v divadle a já ve filharmonii.

Lexa: Nebudeme si nic namlouvat, umělecká činnost krade lidem život, protože volná je minimálně.

GENERÁLKOVÉ FOTOSTŘÍPKY

Červnové víkendy jsme opět trávili na Kuňce. Vedle „Cikánů“ a Čachtické paní jsme zde letos nově hráli dramatizaci Vernova románu **TAJEMNÝ HRAD V KARPATECH**, kterou jako rodinné představení nazkoušel Jiří Seydler. Premiéru v sobotu 4. června sice ohrozila silná průtrž mračen, ale nakonec vše dobře dopadlo. Odnoslo to jen pár hereckých zadnic po pádech na kluzkém jevišti...

Od září Tajemný hrad přenášíme na jeviště Městského divadla. Následující pohled do zákulisí během generáلكového týdne přijměte jako malou ochutnávku a pozvánku.
RaS

SPONZOR INSCENACE

GENERÁLKY ZAČALY IDYLLICKY, KUŇKA NÁS PŘIVÍTLA SLUNNÝM A TEPLÝM POČASÍM. REŽISÉR JIŘÍ SEYDLER A KRAMÁŘ – HOSTUJÍCÍ PETR BOROVEC – NEODLOŽILI SLUNEČNÍ BRÝLE ANI BĚHEM ZKOUŠKY.

STŘEDA UŽ TAK PŘÍJEMNÁ NEBYLA A TEPLEJŠÍ OBLEČENÍ SE HODILO. MÍRNĚ OCHLAZENÍ VŠAK SCÉNOGRAFE MARTĚ ROSZKOPFOVÉ, ORFANIKOVI V PODÁNÍ LÁDI ODRAŽILA ANI DRAMATURGOVI A AUTO-ROVI DRAMATIZACE TOMÁŠI SYROVÁTKOVI NA NÁLADĚ NEUBRALO!

O ČEM O PAUZE DISKUTOVALI MĚLA TICHÝ ALIAS HRABĚ TELEK S REŽISÉREM JIŘÍM SEYDLEREM, VĚDÍ JEN MARTA ROSZKOPFOVÁ A JIŘÍ KALUŽNÝ, KTERÝ HRAJE TELEKOVA SLUHU ROCZKA.

DALŠÍ GENERÁLKU JSME SE DLOUHO SNAŽILI NA KUŇCE VYDRŽET, HERCI HRÁLI DOKONCE V PLÁŠTĚNČÁCH, ALE NAKONEC JSME BYLI NUCENI ZKOUŠKU UKONČIT A PŘEMÍSTIT SE DO DIVADLA.

ve čtvrtek 1. září od 19:00 premiéra v divadle

PÁTEČNÍ VEŘEJNOU GENERÁLKU SI PŘIJELA NATOČIT TELEVIZE. O PRŮBĚHU ZKOUŠENÍ ZASVĚCENÉ MLUVIL ŘEDITEL DIVADLA PETR DOHNAL, V TAJEMNÉM HRADU TOTIŽ ZTVÁRŮJE ROLI UČITELE.

FOTKA DO RODINNÉHO ALBA... JOSEF VRÁNA JAKO BARON GÖRTZ S DNES UŽ MANŽELKOU GÁBINOU A DCEROU STÁŽINKOU.

PAVEL NOVOTNÝ, ANEŽKA RUSEVOVÁ, LÍDA MECERODOVÁ, ROMANA CHVALOVÁ A MARTINA SIKOROVÁ. VÍTE, KDO Z NICH V TAJEMNÉM HRADU NEHRAJE A JE TU JAKO KOLEGIÁLNÍ PODPORA?

POSLEDNÍ REŽISÉROVY PŘÍPOMÍNKY HERCŮM PŘED PRVNÍM VYSTOUPENÍM PŘED DIVÁKY.

POHLED DO IMPROVIZOVANÉ HERECKÉ ŠATNY (MOBILNÍ STAVEBNÍ BUŇKA). A RYCHLE PRYČ, AŽ SE LÍDA MECERODOVÁ A JINDRA JANOUSKOVÁ MOHOU V KLIDU DOUPRAVIT A DOLÍČIT...

UŽ PŘIPRAVENÍ HONZA MUŠIL A LEXA POSTLER. JEDNA CIGARETA A VEŘEJNÁ GENERÁLKU MŮŽE ZAČÍT!

DVOJITÉ VÝROČÍ EVŽENA KUBÍČKA

Na konci minulé divadelní sezóny jsme si připomněli dvě kulatá výročí **EVŽENA KUBÍČKA** – herce a režiséra, který v letech 1963 – 1971 působil ve Východočeském divadle. Evžen Kubiček by se totiž 30. června dožil 85 let. Bohužel však 24. května 1971 v necelých 4,5 letech zemřel, přesně před čtyřiceti lety!

Evžen Kubiček vystudoval herectví na brněnské JAMU, po jejímž absolvování v roce 1949 nastoupil do tehdejšího Divadla pracujících (nyní Městského divadla Zlín), kde nejen hrál, ale také režíroval. V roce 1963, kdy ve Zlíně dosáhl svého vrcholu jak hereckého (Jesse B. Semple v Jesse Semple se žení či Trepifajksl v Drdově Zapomenutém čertovi), tak i režisérského (Mussetova hra S láskou nejsou žádné žerty), byl právě na základě úspěšné režie Musseta angažován jako režisér

do Východočeského divadla. Jeho manželka Miluše Kubičková vzpomíná: „Inscenaci *S láskou nejsou žádné žerty* Evžen obohatil literárně upraveným výtahem z další Mussetovy knihy *Zpověď dítěte svého věku*, který pak agentura DILIA uznala za původní literární dílo.“

V Pardubicích Evžen Kubiček režíroval úctyhodných 27 inscenací, z nichž připomeňme alespoň *Brouka* v hlavě Georgese Feydeaua, kde také hrál Kamila, jednu z hlavních postav, Jak je důležité mít Filipa Oscara Wilda, Goldoniho *Sluhu dvou pánů*, Tylovu *Fidlovačku*, *Baladu o smutné kavárně* Carson McCullersové či Strindbergovu *Královnu Kristinu*. K poslední zmiňované hře se váže další vzpomínka paní Kubičkové: „V *Královně Kristině* svěřil manžel hlavní roli *Věře Galatíkové*. Ta pak několikrát veřejně ocenila jeho režijně-pedagogický takt při společném ztvárnění postavy *Královně Kristiny*. Její úspěšné provedení sehrálo pro *Věru* osudovou úlohu. Nejenže se při zkoušení seznámila se svým budoucím manželem Ladislavem Frejem a jméno *Kristina* pak dali své první dceři, ale tato úspěšná role jí otevřela cestu k herecké kariéře v Praze.“

Během pardubického angažmá Evžen Kubiček dále vystudoval obor režie na DAMU v Praze a poté hostoval i v jiných divadlech, naposledy v Šumperku s Ostrovského hrou *Les*.

„V divadle se mu říkalo *Tarasov*. Bylo to po jednom přísném a náročném hokejovém trenérovi, který si

stále dělal do notesu poznámky, stejně jak to dělával i Evžen Kubiček,“ s nostalgii vzpomíná bývalý inspicient pardubického divadla Jindřich Kratochvíl. A paní Kubičková dodává: „Evžen byl v učení se novým věcem nezdolný, a proto si každý nový postřeh, zážitek, poznatek zapisoval.“

RaS

Z NetHovoru s Martinou Sikorovou

Na konci května jste měli možnost popovídat si online s MARTINOU SIKOROVOU, která přijala pozvání do virtuálního pořadu NetHovory na kulturním portálu www.scena.cz. Pokud jste se rozhovoru nemohli účastnit, nevádí, následující řádky vám přináší alespoň část z dotazů, které se z internetu na Martinu hodinu chrlily... RaS

Jste z Moravy. Jak to přišlo, že jste se vypravila na konzervatoř do Prahy?

JARMILA, POLABINY

V roce, kdy jsem dělala přijímačky na konzervatoř, neotevírali ročník ani v Ostravě ani v Brně, tak jsem to zkusila v Praze.

S kým jste byla na konzervatoři v ročníku? A kdo vás učil?

DANKA, JAROMĚŘ

Byla jsem v ročníku se Sandrou Novákovou, Janem Maxiánem, chvíli i s Kryštofem Hádkem, Danem Bartákem – to jsou asi jména, která byste mohla znát. Učil mě Vladislav Beneš, Miluška Dreiseitlová a Johana Tesařová.

Byl někdo z vaší rodiny divadelník? Nebo jak vás napadlo, že se stanete herečkou?

ZDENĚK, DROZDICE

Z naší rodiny nebyl u divadla nikdo. V sedmé třídě jsme doma přemýšleli nad tím, co dál. Vždycky jsem chtěla zpívat, být operní zpěvačkou, ale maminka mi řekla, že jsem příliš temperamentní, že by mě to určitě ne bavilo a že si myslí, že bych měla být raději herečkou. Nejdřív mě tím pěkně naštvála, ale pak se mi ten nápad začal líbit... Jsem prostě taková poslušná dcera! :-)

Na Festivalu smíchu jste už několikrát zabodovala jako nejlepší herečka. Jaký je to pocit vyhrát v takové konkurenci?

ROMAN

Romane, je to určitě hezký pocit. No a snad to tak půjde i dále... :-)

Co děláte, když potřebujete pořádně relaxovat?

TOMÁŠ

Zalezu do postele a spím!

Zpíváte s kapelou KMČ. Co znamená ta zkratka?

PAVEL, ROSICE

Ta zkratka znamená: Kdo Má Čas? A já ho právě moc nemám, takže s nimi už nezpívám. Škoda!

Máte raději komedie, nebo něco vážnějšího?

LÍDA, DAŠICE

Jak kdy. Jak s kým... :-)

Tancuješ ráda?

HANA, SEZEMICE

Jooo! Pokoušela jsem se chodit do ZUŠ, ale při divadelním provozu to jaksi nestíhám. Teď však v divadle připravujeme muzikál Zpívání v dešti, a tak už několik měsíců s Pepikem Pejchalem a Honzou Musilem stepujeme.

Jaké písničky, myslím mimo divadlo, si ráda zazpíváte?

PETR, CHRUDIM

Zpívám většinou věci, které potřebuji do divadla, a na ty ostatní nezbyvá čas. Ale když si ho přeci jenom ušetřím, tak si dám nějaký folk s kytarou.

Jaká je vaše dosavadní nejoblíbenější role? OLDA
Roxie v Chicagu!

Jak si užíváte své první angažmá v Pardubicích?
Užívám si ho báječně! Mám tu spoustu krásných rolí, hezké mezilidské vztahy, prostě je mi tady dobře!

Jezdíte ráda na zájezdová představení?

Když nás jede málo a mám dvojsedadlo sama pro sebe, tak v autobuse vždycky spím, hezky si odpočinu. Ale když nás jede víc, je to náročnější. Nejzábavnější částí zájezdu je vždy průvodcovský výklad Ládi Špinaře! Sedne si vedle pana řidiče, vezme si mikrofon a pak se už bavíme...

Máte kromě divadla nějaké koníčky? GÁBINA
Nerada to přiznávám, protože to trochu zavání le-
ností, ale nemám. Je pravda, že bych ráda vyrazila na
brusle, na kolo, ale já to fakt bohužel nestíhám...

Měla jste herecké vzory? ALENA
Na konzervatoři Vladislava Beneše. Byly jsme do něho
se spolužačkou trochu zakoukané. Takže jsme třeba
jeho Othella viděly nesčetněkrát! :) Je samozřejmě
spousta výborných hereček, ale žádný konkrétní žen-
ský herecký vzor jsem nikdy neměla.

Jste narozená ve znamení Berana. Jste opravdu Beran? MARIAN

Vždycky jsem si myslela, že jsem velmi netypický Beran, ale poslední dobou zjišťuju, že umím být dost paličatá a taky horkokrevná. Takže ano, jsem BERAN!

Co je pro tebe v životě nejdůležitější? MONIKA, BEROUN
Opravdu to chcete vědět? Víra. Někdo říká v Boha, já
bych řekla v Lásku! Myslím, že je to to samé.

Martino, vzpomenete si na váš největší střet s režisérem? ALEŠ, POLABINY

Vzpomenu. Ale doufám, že pochopíte, když nebudu
zmiňovat žádné podrobnější informace.

Stalo se vám někdy, že jste odmítla nabízenou roli? KLÁRA

Ne, to se mi nestalo. Vlastně ano, teď si na jednu
nabídku vzpomínám, ale odmítla jsem jen z časových
důvodů, kvůli závazkům v divadle. Nic jiného v tom
nebylo.

Martino, co je podle vás divadlo? ALEŠ, HRADEC KRÁLOVÉ

Jedna velká neznámá. Neustálá možnost. Veliké
nebezpečí. Krása. Život.

JAKO ROXIE S. J. JANOUŠKOVOU, D. NOVOTNOU A P. JANEČKOVOU V MUZIKÁLU CHICAGO, FOTO M. KLÍMA

Obnovená premiéra MY FAIR LADY

J. KALUŽNÝ, P. JANEČKOVÁ A P. DOHNAL, FOTO M. KLÍMA

Petra Janečková se pomalu, ale jistě vrací na divadelní prkna, ze kterých před rokem odešla na mateřskou dovolenou. Už v minulé divadelní sezóně nastoupila zpět do Bláznivých nůžek a Černé komedie. Ve středu 28. září Petra znovu zazáří jako Líza Doolittleová v **MY FAIR LADY** – v oblíbeném muzikálu, který si na Petru počkal... Přijďte se podívat, jak to mamince Petře sluší. A nejen to! Petra vám ukáže, že jí mateřství ani na hlase neubralo!

RaS

PAVEL NOVOTNÝ: ZLOM VAZ!

Na počátku června jsme ve foyer zahájili výstavu keramiky a kreseb Pavla Novotného, která se setkala s ohromným úspěchem a nadšeným ohlasem diváků. Pokud jste si ji ale během června nestihli prohlédnout, budete mít ještě možnost na počátku této sezóny. Pavlovu výstavu, jejíž motto je **ZLOM VAZ!**, prodlužujeme až do poloviny října. Pavle, gratulujeme a do další sezóny – a doufejme i výstavu: Zlom vaz!

RaS

PAVEL NOVOTNÝ PŘED ZAHÁJENÍM VÝSTAVY ZAPÁLIL SVÍČKY VE SVÉM SVÍCNU A UMOČNIL TAK SLAVNOSTNÍ ATMOSFÉRU VERNISÁŽE.

PAVLOVI K VÝSTAVĚ POGRATULOVALA I SOCHAŘKA A MALÍŘKA KLÁRA KLOSE. A NECHYBELA ANI ŽIVÁ HUDBA...

ZE ZÁKULISÍ

17. ČERVNA SE V ČALOUNICKÉ DÍLNĚ KONALA PŘEDÁVACÍ PORADA SCÉNY DO INSCENACE ZVONÍK MATKY BOŽÍ, NA KTERÉ SCÉNOGRAF IVO ŽÍDEK PODROBNĚ POPSAL TECHNICKÉ DETAILY VÝROBY KULIS.

MARTINA SIKOROVÁ, DÁŠA NOVOTNÁ A ZDENĚK RUMPÍK 24. ČERVNA NA PERNŠTÝNSKÉM NÁMĚSTÍ ZAKONČILI FESTIVAL ZRCADLO UMĚNÍ. ZAJÍMAVÝ DOPROVOD JIM VYTVOŘILA SILNÁ BOURKA S KROUPAMI!!

JEŠTĚ PŘED KONCEM SEZÓNY SE VE ZKUŠEBNĚ KONALA PRVNÍ ČTENÁ ZKOUŠKA TÝMOVÉ AUTORSKÉ INSCENACE UTÍKEJ, VÁNO, UTÍKEJ! V REŽII USMĚVAVÉ TEREZY LUDVÍKOVÉ (V ČELE STOLU).

TRADIČNÍMU PRASÁTKU NA ROŽNI PŘI PŘÍLEŽITOSTI ZAKONČENÍ 101. DIVADELNÍ SEZÓNY NEODOLAL ANI JAN HYHLÍK. ÚPLNÝ KONEC SEZÓNY TO ALE NEBYL, JEŠTĚ NÁS ČEKALA KUŇKA A RYCHNOV...

KRISTINA JELÍNKOVÁ V DIVADELNÍM KLUBU PO DERNIÉŘE „ČIKÁNŮ“ NA KUŇCE, KTEROU BOHUŽEL PROVÁZEL DĚŠT A ZIMA. NA NEPŘÍJEŽEN POČASÍ VŠAK PŘI DEKOVACKE VE STOJE VŠICHNI HNED ZAPOMNELI!

V PÁTEK 8. ČERVENCE SI NA TŘETÍM RONDELU PARDUBICKÉHO ZÁMKU SVÉ „ANO“ ŘEKLI GABRIELA DEMLOVÁ A JOSEF VRÁNA. GRATULUJEME!!!

DĚTI MALOVALY DIVADLO

Na počátku minulé divadelní sezóny jsme vyhlásili soutěž pro naše nejmenší diváky NAMALUJ DIVADLO. Děti jsme požádali, aby po návštěvě divadla namalovaly obrázek z pohádkového představení, které viděly.

Během roku se nám sešlo množství krásných obrázků, za což dětem děkujeme. Zasláná díla si od 20. do 31. října budete moci prohlédnout ve foyer.

Avšak určit z nich tři nejzajímavější byl téměř nad lidský úkol, po delší diskusi jsme ale nakonec vybrali. A vítězi soutěže Namaluj divadlo se stávají:

DANA KOTKOVÁ (6 let) z MŠ Pardubice – Hostovice

KATKA JELÍNKOVÁ (9 let) ze ZŠ Pardubičky

MATĚJ HALAMA (8 let) ze ZŠ Polabiny I

Jako cenu výherci získají Pohádkové předplatné pro dvě osoby. Gratulujeme!!!

RaS

Jak nás vidí mladí?

J. PEICHAL - A. J. MUSTL, ČISTĚRNA, FOTO M. KLÍMA

Před nějakou dobou jsme oslovili učitelky na základních školách a profesorky na několika středních školách a gymnáziích, aby vyzvaly své žáky a studenty k napsání recenzí z představení, které u nás viděli. Jako cílová odměna pro nejlepší recenzi bylo předplatné dle vlastního výběru. V tuto chvíli už vítěze známe, ale protože jsme chtěli ocenit i snahu jiných studentů, zaslali jsme pěkné divadelní dárky také několika dalším.

Napsat dobrou (nemyslím tím kladnou) recenzi není lehké ani pro profesionála. Práce, které nám studenti odevzdali, mají různou kvalitu a většina z nich se nedá nazvat recenzí v pravém slova smyslu. Ale cením si především snahy postihnout ducha uměleckého díla a v mnoha případech i velice přesného vyjádření osobního názoru studenta-recenzenta. Studenti Vyšší odborné školy rozvoje venkova a SZeŠ z Hořic viděli muzikál **MUŽ Z KRAJE LA MANCHA** a jejich ohlasy jsou vesměs velmi příznivé. Možná nejvíce si cenili hereckých výkonů – Lia Brunová píše: „Herci podávali neuvěřitelné pěvecké a herecké výkony.“ Monika Šurinová: „Výkony herců byly strhující, prožívala jsem s nimi každou emoci a nedokázala jsem se ani na chvíli od děje odtrhnout.“ Michaela Růžicková také velmi pozitivně hodnotila přesvědčivé herecké výkony, ale mě nejvíce potěšil úvod její recenze: „Občas se mi stane, že investuji své kapsné do vstupenky – ať už na výstavu, do kina nebo do divadla. 26. dubna jsem s celou třídou navštívila VČD, kde jsme měli možnost zhlédnout divadelní hru **Muž z kraje La Mancha**.

Musím říct, že své peníze jsem nemohla investovat lépe.“ Naopak názor Lenky Háskové mi téměř vyrazil dech, nejedná se ani tak o její hodnocení komedie **MUŽ SEDMÍ SESTER**, která se jí zdála neobyčejná, jako o názor, že se jí nelíbil závěr, kterému se jenom těžko tleská – hlavní hrdina se dílem nešťastné náhody oběsí – „**Už je to zkrátka tak, komedie mají bavit, a ne nutit přemýšlet.**“ U mladého diváka bych naopak čekala pochopení pro komedii s přesahem, komedii, která celou dobu baví, aby na závěr apelovala na diváka a donutila ho i přemýšlet.

Někteří studenti se nebáli vyslovit velmi kriticky. Barboru Chaloupkovou, Karolinu Ondrovou, Vojtěcha Jiraského ani Veroniku Dunajovou z Gymnázia Vysoké Mýto nepřesvědčilo moderní pojetí Shakespeara **HAMLETA**. Čekali asi tradičnější inscenování a modernizace pro ně byla doslova šokující. „...**Ale vtípů bylo ve hře až příliš, některé až neadekvátní, takže tragičnost děje vymizela a inscenace dostala komediální, téměř parodický ráz,**“ tolik Veronika. „**Celé hře bych nakonec vytkl nejvíce celkovou nestálost děje a nepřehlednost událostí. Scény jako z nějaké detektivní parodie... Dokonce až transformace hry v komedii. /... / Nová verze, noví herci, nové obzory, experiment. Tuto hru by si příznivci moderních nastudování klasických her neměli nechat ujít,**“ smířlivě píše Vojtěch na závěr. Barbora a Karolina vytýkají režisérovi nedůslednost ve snaze zasadit příběh do současného kontextu. Všichni zmínění ale oceňují především dobré herecké výkony.

„**Strýlivý, pikantní, důmyslný, s premiérou groteskní**

a zároveň inteligentní. Takový humor je pro hru charakteristický," píše Jan Coufal z Gymnázia Vysoké Mýto o hře **ČISTÍRNA**. Barbora Macáková oceňuje zejména dobré výkony herců, „kteří byli nejen sympatičtí, ale také pohotiví a měli vše pod kontrolou". Někdy nám laické názory mladých diváků připadají nehotové, nepřesné, přesto si jich velmi vážíme. Studenty bereme jako sobě rovné partnery, jako diváky, pro které tvoříme a na kterých nám záleží. Víme, že pokud si v mládí najdou cestu k divadlu nebo vůbec k umění, budou se k nám vracet.

Děkujeme všem za účast v soutěži o nejlepší divadelní recenzi, která určitě přispěla k formulování a vyjádření rozličných názorů. V budoucnu se k podobným akcím budeme vracet.

Jako vítěznou jsme vyhodnotili recenzi JOSEFA ŠPICARA z Gymnázia Vysoké Mýto. Jeho práce nám přišla po formální i obsahové stránce nejlepší. A jako jediná obsahovala i informace o použitých pramenech, ze kterých čerpal, a autor přidal i inscenační tým a herecké obsazení. JaU

Čistírna

Nuda je špatná, divná, nepřijemná a hlavně nudná. Nedá se vydržet. A navíc nikoho z lidí, které znám, nebaví se nudit. Tak co si počít s nudou? Režisérka Hana Mikolášková se s tímto problémem vyrovnala bravurně. Zpracovala divadelní hru s názvem Čistírna, kterou napsala německá dvojice Wolfgang Spier – Pit Fischer. Na první pohled je taková čistírna úplně všední věc, avšak v podání kreativního inscenačního týmu Východočeského divadla v Pardubicích ne. Jediným dějištěm na scéně jsou prostory staré čistírny v zapomenutém koutu Londýna. Nejsou nijak zušlechťovány, ale hlavní je, že se tamní pračky ještě nerozhodly jít do důchodu, tak co na tom záleží? Za pultem postává dáma v kulatých letech, která si neustále „mele svou". Zlom nastává, když se dvojice zlodějíčků dozvídá, že právě za jednou ze zdí v čistírně se nachází několik desítek let starý trezor, ve kterém je v podobě cihliček ukryto zlato. Takovou příležitost si samozřejmě nemohou nechat ujít a vymyslí vychytralý plán na to, jak vyzrát nad starou sklerotickou „babkou" z čistírny.

Zahrát komedii tak, aby se nezdála staromódní a okoukaná, to je podle mého názoru přinejmenším vrtkává záležitost. Každá scénka je nevyzpytatelná, stejně jako diváci. Herci musí být ve střehu a někdy jsou nuceni improvizovat.

Troufám si tvrdit, že nejen herečka Martina Sikorová, která ztvárnila postavu Evelyn, se svého úkolu zhostila výborně. Už na první pohled z ní vyzařoval charakter svůdné a lišácké slečinky. Svou typickou chůzí jasně poukazovala na své ženské zbraně. Bohužel musím konstatovat, že už při přestávce jsem tušil, jak celá zápleтка dopadne.

John (Josef Pejchal), jeden ze zlodějíčků, zastává pozici chytrého a sebejistého mladíka. To jeho napadlo vykrást trezor. Jenže bez Petera (Jan Musil) by si jen těžko poradil, je to jeho pravá ruka, myslím tím tu, která je dobrá zejména na práci. Na konci příběhu se ale ukazuje, že Peter není tak slepý, jak se zdá. Docela snadno a rychle obelstí Johna, který se nestací divit. Oba pánové jsou velmi soutěživí, což naznačují i jejich průpovědky, honičky a rvačky. Obdivoval jsem ty hbité a efektní pády. Samozřejmě v hereckém provedení byly úsměvné a výtěžné. Nejen tyto dva herci předvedli, jak velice profesionální herce má k dispozici Východočeské divadlo v Pardubicích.

Co by to bylo za zločin, kdyby se o něj nezajímal nějaký policista (Alexandr Postler)? Mr. Dobb hraje důležitou roli, protože do všeho strká nos. Několikrát se mu také podaří téměř odhalit plán krádeže. Jenže vždy se najde něco vábivějšího, než jsou jeho pracovní povinnosti.

Pochválit bych měl také kostýmy. Všechny byly věrné a dokreslovaly osobnosti jednotlivých postav.

Tento groteskní divadelní kousek je určen zejména mladší generaci. Ale každý milovník komedií si podle mého názoru přijde na své. V textech se vyskytují pojítka i s dnešním světem, a tak jsou na místě různá srovnání a očekávání z pohledu dnešního člověka. Dílo je vystavěno na reakci a spolupráci diváka s herci.

Myslím, že tato hra je velmi povedená. Chvilí trvá, než se děj „rozjede", ale posléze už mají scény ten správný spád. Moderní prvky oživily a omladily staré téma krádeží a vloupání, a tak se mohl divák nechat unášet anglickými žerty.

Josef Špicar, Gymnázium Vysoké Mýto, III. A

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
TELEFON: 466 616 411
FAX: 466 657 224
WWW.VCD.CZ
WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
TELEFON: 466 616 432

PONĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
PÁTEK 10:00 - 15:30
E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ
WWW.TICKETPORTAL.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
TELEFON: 466 616 430

PŮČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
TELEFON: 466 616 423
602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
PONĚLÍ - ČTVRTEK 11:00 - 23:00
PÁTEK 11:00 - 24:00
SOBOTA 16:00 - 24:00
NEDELE 16:00 - 23:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
UL. KARLA TV., PARDUBICE
2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ZŘÍZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

EOP ELEKTRÁRNÝ OPATOVICE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

Autoprodej DUKLA
PARDUBICE

SKANSKA

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

Parkovací dům Centrum
ul. Karla 4, č.p. 2749
530 02 Pardubice
tel.: 721 527 763

Raiffeisen BANK
Banka inspirovaná klienty

Informační server
WWW.PARDUBICE.CZ

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ ZÁŘÍ 2011 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: J. PEJCHAL A Z. BITTLOVÁ, BENEFICE, FOTO P. NEUBERT